

Одлука којом се Светислав СТАНОЈЕВИЋ привремено удаљује од дужности судије Врховног суда Републике Српске

Користећи се овлашћењима која су ми дата у члану V. Анекса 10. (Споразум о спровођењу цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења наведеног Споразума о спровођењу цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узимајући у обзир члан II.1. (д) претходно споменутог Споразума према којем Високи представник “пружа помоћ када то оцијени неопходним, у изналажењу рјешења за све проблеме који се јаве у вези са цивилним спровођењем”;

Позивајући се на став XI.2 Закључака са Конференције о спровођењу мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, а на којој је Вијеће за спровођење мира поздравило намјеру Високог представника да употреби свој коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења Споразума о спровођењу цивилног дијела мировног уговора како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме, како је претходно речено, “доношењем обавезујућих одлука, када процијени да је то неопходно” у вези с одређеним питањима укључујући (у складу са тачком (ц) овог става) “мјере у сврху осигурања спровођења Мировног споразума на цијелој територији Босне и Херцеговине и њених Ентитета” и које “могу укључити активности против особа које врше јавну функцију или дужносника за које Високи представник утврди да су прекршили законске обавезе у складу са Мировним споразумом или одредбама његове имплементације”;

Наводећи анекс 6 (Споразум о људским правима) Општег оквирног

споразума за мир у Босни и Херцеговини према којем ће се свим особама у оквиру јурисдикције Босне и Херцеговине обезбједити максимална заштита међународно признатих људских права и основних слобода, укључујући право на правично суђење у грађанским и кривичним стварима;

Наводећи даље Устав Босне и Херцеговине, садржан у анексу 4 Опћег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини којем у члану I.2, под насловом “Демократска начела”, да је “Босна и Херцеговина демократска држава која функционише у складу са законом...”;

Узимајући у обзир анекс 7 (Споразум о избјеглицама и расељеним лицима) Опћег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, који у главу I.1. наводи “Све избјеглице и расељена лица имају право на слободан повратак у своје домове”;

Наглашавајући чињеницу да је успостављање владавине закона основни дио мировног процеса;

Уважавајући да владавина закона захтјева да се правда мора не само спровести него да резултати тога буду очигледни; ово захтјева повјерење јавности у правичност, непристрасност, искреност, интегритет и непоткупљивост судства, те да се слични стандарди примјењују и на тужиоце;

Узимајући у обзир програм реформе правосуђа у Босни и Херцеговини који укључује успостављање Високог судског и тужилачких савјета Босне и Херцеговине као и међуентитетских Високих судских и тужилачких савјета који су одређени да осигурају успостављање и одржавање највиших професионалних норми међу судијама и тужиоцима кроз ефикасне и функционалне процесе, дисциплинског кажњавања и смјењивања с функције, између осталог;

Уочавајући да је успостављање ових савјета неизоставно подразумјева одређени период кашњења, али да враћање провјерења јавности у носиоце судијских и тужилачких функција захтијева хитне мјере;

Узимајући у обзир да је у интересу оних против којих су поднешене притужбе, као и у интересу оних на чије предмете такве особе могу утицати или у њима одлучивати да се не дозволи довођење у сумњу угледа и поштовања неопходних за повјерење и провођење законитих поступака;

Имајући у виду да повјерење јавности у овом периоду прије успостављања тих вијећа захтијева да вршење судијских и тужилачких функција особа против којих су упућене притужбе треба прекинути прије испитивања тих притужби од стране тих вијећа;

Имајући даље у виду забринутост да свака мјера која се може подузети против особа које обављају јавне функције или дужносника буде одговарајућа, те да питања која се даље наводе садржавају наводе које одговарајућа дисциплинска и друга тијела још нису истражила;

На основу горе наведеног, овим доносим слиједећу

ОДЛУКУ

којом се Светислав СТАНОЈЕВИЋ привремено удаљује од дужности судије Врховног суда Републике Српске до даљњег рјешења од стране Високог судског и тужилачког савјета Републике Српске.

Предсједник Врховног суда Републике Српске ће без одлагања организовати преузимање свих предмета за које је г. СТАНОЈЕВИЋ био одговоран, и организоваће поступање по тим предметима.

Ова Одлука ступа на снагу одмах и за њено провођење није потребно доношење посебне одлуке.

Ова Одлука је донешена у складу са међународним мандатом Високог представника и не може бити предмет спора пред судовима у Босни и Херцеговини.

Ова одлука ће бити објављена без одлагања у Службеном гласнику Републике Српске.

Образложење

Светислав СТАНОЈЕВИЋ, наводно је, теже прекршио закон:

а) одбијајући да присуствује сједницама Врховног суда Републике Српске у Бања Луци у периоду од скоро четири године. Дакле, наводно је одбио да обавља дужности судије на одговарајући начин и показао да је неподобан да врши функцију судије;

б) пропуштајући да рјешава по предметима у складу са утврђеном судијском нормом. У 1999. години, ријешио је укупно 19 предмета (40% норме), у 2001. години 24 (70% норме) и у првих 9 мјесеци 2001. године само 9. Светислав СТАНОЈЕВИЋ одбио је да одговори на оправдане упите Високог судског савјета Републике Српске у вези са овим питањима.

Сарајево, јуни 2002

Падду Асхдоун

Високи представник